

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ

1000 София, бул. "Княз Дондуков" № 52 Телефон: 0700 18 700 Факс: (02) 9859 3099

изх. № 20/00 120 / 16.06.2016

ДО
ДИРЕКЦИЯ ОДОП
ПРИ ЦУ НА НАП

КОПИЕ: ТД НА НАП

ОТНОСНО: третиране на предплатените телефонни карти (фонокарти) като доставка на услуга по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС)

Настоящото становище се издава на основание чл. 10, ал. 1, т. 10 от Закона за Националната агенция за приходите и с оглед осигуряване единното прилагане на ЗДДС по отношение третирането на предплатените телефонни карти (фонокарти) като доставка на услуга.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗДДС стока е всяка движима и недвижима вещ, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер, като съгласно чл. 6, ал. 1 от същия закон доставка на стока е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. На основание чл. 8 от ЗДДС услуга е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обращение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство, като съгласно чл. 9, ал. 1 от същия закон доставка на услуга е всяко извършване на услуга. "Далекосъобщителни услуги" по смисъла на чл. 24, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност са услугите, отнасящи се до преноса, излъчването или приемането на сигнали, думи, образи и звуци или информация от всякакво естество по кабелни, радио, оптични или други електромагнитни системи, включително свързаното с тях прехвърляне или отстъпване на правото да се използва капацитетът за такова пренасяне, излъчване, предаване или приемане, с включването на предоставянето на достъп до глобални информационни мрежи. Нормата на чл. 6а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 за установяване на мерки за прилагане на

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ

Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност съдържа допълнителни уточнения на понятието “далекосъобщителни услуги”.

Съгласно съдебната практика на Съда на Европейския съюз (С-520/10, Lebara) продажбата на предплатени фонокарти, които позволяват осъществяване на телефонни обаждания, на дистрибутор (който впоследствие ги препродава от свое име и за своя сметка) представлява далекосъобщителна услуга.

Според Съда: “чрез продажбата на фонокартите телефонният оператор предоставя на дистрибутора цялата необходима информация за осъществяването на международни телефонни обаждания с определена продължителност посредством осигуряваната от оператора инфраструктура, с което операторът прехвърля на дистрибутора правото да използва инфраструктурата, за да осъществява такива обаждания. В този смисъл телефонният оператор предоставя услуга на дистрибутора.

Тази услуга попада в обхвата на понятието “далекосъобщителни услуги” по смисъла на член 9, параграф 2, буква д), второ тире от Шеста директива (понастоящем член 24, параграф 2 от Директивата за ДДС, цитирана по-горе). Всъщност тази разпоредба определя широко това понятие, като включва в него не само преноса на сигнали и звук като такъв, а и всички услуги, “отнасящи се” до този пренос, както и свързаното с тях прехвърляне на правото да се използва капацитетът за такова пренасяне”.

Предвид горното продажбата на предплатени фонокарти следва да се третира като доставка на услуга по чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, а не като доставка на стока чл. 6, ал. 1 от същия закон.

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА НАП:

/БОЙКО АТАНАСОВ/